

CENAR (2) *sb m*

e pochylone, a jasne.

sg N cenar (1). ◇ L cenarze (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Nazwa staropolskiego tańca (2) :

Szereg: »cenar, (i) goniony« (2): Abowiem vmyśl itáteczny á wspaniły nigdy fie okázác nie może/ iedno w rzeczach w przeciwnych. Bo pewnie w cenárze áni w gonionym nic fie tám nie okaże. RejZwierc 86v; Tám będą gadki pokrité/ Tám trefné plęfy z wkłóny/ Tám cenár/ y gonióny. KochSob 70.

FP